

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 12ο , Αρ. Τεύχος 8ο , Μάιος 2019



<http://o-tiron.blogspot.com>



«ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΕΠΟΙΗΣΕ»

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 12^{ον} - Τεύχος 8^ο

Μαΐου 2019

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ίδιαιότερες εϋχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο *Χριστάκη*

Χαραλάμπους, το όποιο ανέλαβε
τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού.

*Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.*



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Έρμηνεύοντας τās Γραφās</i>	<i>3</i>
<i>Σημειωματάριον –Ο κήπος της ψυχής</i>	<i>4</i>
<i>Ίστορίες από τό Γεροντικό</i>	<i>5</i>
<i>Εραστές της Αναστάσεως...</i>	<i>6</i>
<i>Το αόρατο θαύμα</i>	<i>7-8</i>
<i>Οι πνευματικές χαρές είναι δώρα του Θεού</i>	<i>9-10</i>
<i>Φωτογραφίες από το Πάσχα</i>	<i>11</i>
<i>Ανακοινώσεις</i>	<i>12</i>



ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ



ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ

«εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.»

(Κόλ. 1, 23)

Εξηγ.: «Αυτά τα σωτηρία και ανεκτίμητα δώρα σας τα έδωσε ως ιδικά σας πλέον, εάν βέβαια και σεις έχετε πάρει την απόφασιν να μένετε σταθερά θεμελιωμένοι εις την πίστιν, στερεοί και αμετακίνητοι επάνω εις την ελπίδα, που μας παρέχει το Ευαγγέλιον, το οποίον έχει κηρυχθεί εις όλη την οικουμένη την κάτω από τον ουρανών και του οποίου Ευαγγελίου εγώ, ο Παύλος, έγινα διάκονος.».

Η αγιότητα «επιτυγχάνεται» μόνο «υπό έναν» όρο: «να μείνετέ σταθερά θεμελιωμένοι εις την πίστη, στερεοί και αμετακίνητοι επάνω στην ελπίδα του Ευαγγελίου». Να είστε με όλη σας την ψυχή, με όλη σας την καρδιά, με όλο σας το είναι, και σε όλη τη ζωή σας, στο Ευαγγέλιο.

Ποιο είναι το θεμέλιο της ύπαρξης σας; Αν είναι το Ευαγγέλιο, τότε το σπίτι της ψυχής σας το οικοδομήσατε σε ασάλευτο θεμέλιο, τότε είστε πάντοτε νέοι και εδραίοι, ώστε καμιά δύναμη δεν μπορεί να σας καταβάλει, αλλά ούτε και να σας κλονίσει.

Μέσα στις θύελλες, στους πειρασμούς και στις καταιγίδες του κακού, σας οδηγεί ο άφοβος δρόμος-οδηγός: η ευαγγελική ελπίδα.

«Εἴ γε ἐπιμένετε», που σημαίνει ότι από σας εξαρτάται το παν! Θεμελίωση στην πίστη είναι αυτή πάνω στο νου σας, τη καρδιά σας, τη συνείδηση σας, του θελήματος σας, ολόκληρου του είναι σας. Το να στηρίξουμε το «παν» στη πίστη.

Όπως λέει αλλού ο Απόστολος, να τρέχουμε τον προκείμενο αγώνα, «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν» (Εβρ. 12,2).

Ἄρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ο κήπος της ψυχής

Ένα χέρσο χωράφι, ενώ έχει όλες τις δυνατότητες να ευνοήσει την όποια καλλιέργεια, εν τούτοις μένει δίχως καρπούς, γιατί λείπει η φροντίδα του γεωργού. Το χωράφι για να γίνει έτοιμο για τη σπορά χρειάζεται πολύ κόπο. Όπως και η καλλιέργεια απαιτεί διαρκή φροντίδα για να έχει πλούσια συγκομιδή. Ο γεωργός πρέπει να ξεριζώνει την άγρια βλάστηση, να απαλλάξει το έδαφος από κάθε φυτό που απορροφά τα θρεπτικά συστατικά και μετά να επιλέξει την κατάλληλη καλλιέργεια. Οι καιρικές όμως συνθήκες, οι οποίες θα ευνοήσουν την καλλιέργεια, δεν μπορούν να εξασφαλιστούν από τον ίδιο. Όλος του ο κόπος θα πάει χαμένος, αν ο καιρός είναι αντίθετος.

Και η χριστιανική ζωή μπορεί να παρομοιαστεί με το έργο του γεωργού. Χρειάζεται πνευματικός κόπος και συνεχής φροντίδα για την τήρηση των εντολών του Θεού. Είναι ένας αδιάκοπος αγώνας, που πρέπει όμως να ενισχύεται, αλλά και να καθοδηγείται, από τον φωτισμένο πνευματικό.



π. Διονύσιος Τάτσης





Ο Παπα-Χρυσόστομος είχε στη συνοδεία του, δύο αδέρφια ανήψια του, που έγιναν Μοναχοί στο Κελλί του «Αγίου Δημητρίου» και έλαβαν τα ονόματα, ο πρώτος Μιχαήλ που έγινε και ιερέας και ο δεύτερος Γαβριήλ, ο οποίος στον κόσμο είχε κάνει γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, όταν όμως έγινε Μοναχός, ήταν ευλαβέστατος, ταπεινός, λιγόλογος και είχε μνήμη θανάτου παντοτεινή.

Ο Παπα-Χρυσόστομος για να έχει ζωντανή τη μνήμη του θανάτου, έφτιαξε μόνος του τον τάφο του, τον οποίον όμως αντί να επισκέπτεται αυτός, πήγαινε ο νεαρός ανηψιός του Μοναχός Γαβριήλ συχνά, έμπαινε μέσα, έβαζε ξερά χόρτα και αφού έκανε την προσευχή του –τον Κανόνα- μετάνοιες και κομβοσχοίνια, μετά ξάπλωνε κι έκανε τον πεθαμένο.

Επειδή όμως το μέρος είναι πολύ υγρό και η διαίτά τους πολύ πενιχρή και λιτή, δεν άργησε, ο νεαρός Μοναχός, αλλά καλός υποτακτικός να προσβληθεί από πλευρίτιδα, η οποία σε συνέχεια εξελίχθηκε σε φυματίωσι και έτσι δεν άργησε τελικά να εγκαινιάσει στην πραγματικότητα αυτός τον τάφο, σε πολλή νεαρή ηλικία μόλις 25 ετών, αντί για το θείο και Γέροντά του Παπα-Χρυσόστομο, που προορίζονταν ο τάφος και ο οποίος διακρίνονταν για την σκληρότητα και αδιακρισία του, γι'αυτό και τον βίον κατέλυσε στον κόσμο και όχι στο Άγιον Όρος.



Αλλ' ο νέος και καλός υποτακτικός κέρδισε μέσα σε λίγα χρόνια τον Παράδεισο και την αιώνια μακαριότητα, γιατί αξιώθηκε να καταταγεί με τους οσίους Αγιορείτες Πατέρες, προς δόξαν Θεού.

Εραστές της Αναστάσεως...

Ό Μια φοβερή επιθυμία εκκρεμεί μέσα μας. Εραστές του απολύτου και της τελειότητας. Γεννιόμαστε μαζί της, λες και κάποιος μας έπλασε γι αυτήν και μόνο. Την ζητάμε παντού από το πρώτο μας κλάμα. Στους γονείς μας, στην παιδική αθωότητα και παντοδύναμη εφηβεία, στο έρωτα που ως άλλος παράδεισος μας υπόσχεται αιωνιότητα, για να βιώσουμε τελικά σε όλα αυτά την προδοσία και ματαίωση. Η φαντασία μας είναι παράδεισος μα η πραγματικότητα κόλαση. Είμαστε αδύναμοι αλλά και για μεγάλα πλασμένοι ταυτόχρονα. Γι αυτό η επιθυμία μας λυγίζει κάτω από την ευθύνη.

Δεκάδες μικροί θάνατοι η ζωή. Νεκρά όνειρα και επιθυμίες προδομένες. Θρυμματισμένες ψυχές, κομματιασμένες σε χιλιάδες εσωτερικά κενά που ζητούν να γεμίσουν από την παρουσία του Άλλου. Ο θάνατος παντού μας απειλεί και εμείς γεννημένοι για ζωή, αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι αυτός είναι ο οριστικός προορισμός μας. Είμαστε αδύναμα όντα που διψάμε με κάθε μας κύτταρο την ανάσταση.

Η ανάσταση είναι αφύπνιση σε έναν άλλο τρόπο ζωής, στην ζωή του πνεύματος. Είναι η ολοκλήρωση της επιθυμίας που κατατρώνει την ψυχή μας. Ίσως η καλύτερη εικόνα για να καταλάβουμε την αφύπνιση και το άνοιγμα στο αλλιώς της ύπαρξης, είναι εκείνη που χρησιμοποιεί η Ντολτό στα γραπτά της, δηλαδή της ενδομήτριας ζωής που γίνεται γέννηση, «η ανάσταση για μένα είναι άφιξη στο κόσμο του πνεύματος. Σας δίνω μια άλλη εικόνα, είναι όπως όταν καταλάβαμε ότι η τωρινή ζωή μας εγκαινιάστηκε με τη γέννηση μας, την άφιξη μας, όταν γεννηθήκαμε, στο κόσμο των επίγειων πλασμάτων, στο δικό τους χώρο και χρόνο, αφού προηγουμένως είχαμε ζήσει στο ενδομήτριο κόσμο». Ο Θεός μέσα από την Ανάσταση του Χριστού μας κλείνει το μάτι για το αλλιώς, το καινούργιο, το πέραν του τάφου. Υπάρχει μια έκπληξη ακόμη από πλευράς Του. Δεν τελειώνει το έργο με τον θάνατο, ίσως μάλιστα τότε επι της ουσίας ξεκινάει.

Το αόρατο θαύμα

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η ανάγκη του ανθρώπου να βεβαιώσει την πίστη μέσα του προς τον απρόσιτο Θεό και τις ενέργειές Του τον οδηγεί στο να επιζητεί το θαύμα ή να το μεγαλοποιεί ή, ακόμα, και να το δημιουργεί. Με την έννοια αυτή το θαύμα, ως θαυμαστό γεγονός, συναντάται σε όλες τις θρησκείες.



Στην Καινή Διαθήκη οι διάφορες θεραπείες ασθενών, αναστάσεις νεκρών και άλλες εκφράσεις αγάπης του Χριστού και των Αποστόλων προς τον πονεμένο λαό ονομάζονται σημεία. Το θαύμα προκαλεί θαυμασμό, έκπληξη, ενώ το σημείο δείχνει κάτι, δηλαδή την ήδη υπάρχουσα

Βασιλεία του Θεού όπου δεν κυριαρχούν τα αποτελέσματα της φθοράς.

Η πρόκληση των Φαρισαίων και Γραμματέων προς τον Ιησού Χριστό «θέλομεν από σου σημείον ιδείν» (Ματθ. 12,38) δεν βρήκε ανταπόκριση. Το όποιο «σημείον» όταν γίνεται «θαύμα» αναγκάζει τον άνθρωπο να το αποδεχτεί κι άρα του στερεί την ελεύθερη σχέση του με το Θεό, που είναι η ουσιαστική πίστη. Ασφαλώς ο Χριστός σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, που του έδωσε ως δώρο, και δεν την παραβιάζει ακόμα κι αν προκαλείται.

Η Εκκλησία, ως «στύλος και εδραίωμα της αληθείας» (Α Τιμ. 3,15), δεν μπορεί να ενθαρρύνει τα «θαύματα» για να πείσει, συμπεριφερόμενη διαφορετικά από τον ιδρυτή της. Άλλωστε, όλη η ζωή της είναι από μόνη της ένα «θαύμα» που στηρίζεται στο θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου της κι αλλοίμονο αν αναζητά άλλους τρόπους να πείσει για την Αλήθεια της.

Η απουσία «αποδείξεων» για την ύπαρξη, παρουσία ή ενδιαφέρον του Θεού είναι η έκφραση της αγάπης Του που συμβαδίζει με το σεβασμό της ελευθερίας του προσώπου. Η αγάπη Του θα 'ταν ελλειμματική αν μας ανάγκαζε, για το «δικό μας καλό», να Τον πιστέψουμε. Ούτε η Ανάστασή Του, το παγκόσμιο αυτό γεγονός που άλλαξε τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, δεν μπορεί ν' αποδειχτεί. Ούτε, βέβαια, και ν' αποδειχτεί ότι δεν είναι γεγονός.

Η εσωτερική αλλαγή – μετάνοια των ανθρώπων που φαίνεται στη ζωή τους, η μεταβολή του άρτου και του οίνου, σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε σώμα και αίμα Χριστού, η Χάρης του Αγίου Πνεύματος που έρχεται «δια των ευχών του πρεσβυτερίου» στο νερό, στο λάδι, στα υλικά πράγματα, και τα μεταποιεί σε αγιασμό, ευχέλαιο και ό,τι άλλο αγιάζεται, δεν αποδεικνύεται. Είναι όμως για τους πιστούς βεβαιότητα που τη ζουν και τη χαίρονται, όπως ζουν και χαίρονται την Ανάσταση του Κυρίου τους. Ποιος μπορεί ν' αμφισβητήσει το βίωμα εκατομμυρίων ανθρώπων;

Στην ταπείνωση και στην απλότητα της καρδιάς γνωρίζεται ο «άλλος κόσμος» και αποκαλύπτεται το «αόρατο θαύμα» που παραπέμπει στο «σημείο» της παρουσίας του ζώντος Θεού.

<http://www.isagiastriados.com/>



Οι πνευματικές χαρές είναι δώρα του Θεού

- Γέροντα, πώς πληροφορείται κανείς ότι είναι συμφιλιωμένος με τον Θεό;
- Η εσωτερική χαρά, η θεία παρηγοριά, που νιώθει μέσα του είναι μια πληροφορία ότι είναι συμφιλιωμένος με τον Θεό.
- Μπορεί να αισθάνεται κανείς συμφιλιωμένος με τον Θεό και να μη νιώθει χαρά, θεία παρηγοριά;
- Δεν μπορεί, κάτι θα νιώθει. Μπορεί να ένιωσε μια φορά δυνατή παρηγοριά και μετά η παρηγοριά που νιώθει να είναι λιγώτερη και γι' αυτό να νομίζει ότι δεν νιώθει θεία παρηγοριά.
- Πώς γίνεται, Γέροντα, μερικές φορές, ενώ βρίσκεσαι σε μια καλή πνευματική κατάσταση και χαίρεσαι, ξαφνικά να χάνεις αυτήν την χαρά;
- Σού στέλνει ο Θεός πνευματικές χαρές και χαίρεσαι. Τις παίρνει, κι εσύ μετά τις αναζητάς και καταβάλλεις περισσότερο αγώνα και προχωράς πιο πολύ πνευματικά.
- Γέροντα, τί χαρά είναι αυτή που νιώθω; Μήπως δεν έχω συναίσθηση της αμαρτωλότητός μου;
- Όχι, παιδί μου! Σού δίνει ο Θεός καμιά σοκολάτα, για να χαίρεσαι. Τώρα σοκολάτες, αργότερα κρασί, σαν κι αυτό που πίνουν στον Παράδεισο. Ξέρεις τί γλυκό κρασί πίνουν εκεί; Ού! Λίγο φιλότιμο να δη ο Θεός, λίγη καλή διάθεση, και δίνει πλούσια την Χάρη Του και σε μεθάει από αυτήν την ζωή. Την πνευματική αλλοίωση που δέχεται ο άνθρωπος και την αγαλλίαση που νιώθει στην καρδιά του, όταν τον επισκέπτεται η Χάρη του Θεού δεν μπορεί να την δώσει ούτε ο



...μεγαλύτερος καρδιολόγος του κόσμου. Όταν νιώθεις αυτήν την χαρά, προσπάθησε να την κρατήσεις, όσο μπορείς περισσότερο.

- Πρέπει, Γέροντα, να ζητάμε από τον Θεό να μας δίνει πνευματικές χαρές;
- Είναι φθηνό να ζητάμε πνευματικές χαρές· αυτές έρχονται μόνες τους, όταν υπάρχουν οι προϋποθέσεις. Αν θέλεις να είσαι συνέχεια χαρούμενη, αυτό έχει φιλαυτία. Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο, για να σταυρωθεί από αγάπη· πρώτα σταυρώθηκε και μετά αναστήθηκε.

Τα παιδιά του Θεού δεν εργάζονται ούτε για ουράνιο μισθό, αλλά ούτε και για πνευματικές χαρές σ' αυτήν την ζωή. Γιατί τα παιδιά δεν πληρώνονται από τον Πατέρα, αφού όλη η περιουσία του Πατέρα τους είναι δική τους. Άλλο τα θεία δώρα που θα προσφέρει ο Θεός σαν Καλός Πατέρας και σ' αυτήν την ζωή και στην αιώνια.

Αγ. Παΐσιου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Ε' «Πάθη και Αρετές»



Φωτογραφίες από το Άγιο Πάσχα στο χωριό



ΚΥΡΙΑΚΗ	Δευτέρα	ΤΡΙΤΗ	Τετάρτη	Πεμπτη	Παρασκευή	ΣΑΒΒΑΤΟ
			1 † Προφ. Ιερεμίας Παναρέτου Πάφου	2 † Αθανασίου του Μεγάλου, Ζωής μ. Ματρώνης Ρωσίδος Αομιάτου	3 † Ζωοδόχου Πηγής Τιμοθέου & Μαύρας μ.	4 Πελαγίας μ. Ιλαρίου όσ. Αθανασίου έπ. Κορίνθου
5 † ΤΟΥ ΘΕΩΜΑ Ειρήνης μεγαλ. Εφραίμ θεαμ. Εύθυμιου έπ. Μαδύτρας	6 † Ιωβ δικαίου και πολυάθλου, Σεραφεϊμ όσιου Βαρβάρου μ.	7 Τού έν ούρανού φανέντος Τιμ. Σταυρου Ακακίου, Κοδράτου κ' Μόξιμου τών μαρτύρων	8 † Ιωάννου του Θεολόγου Αρσενίου του μεγάλου, Μήλη όσιου	9 † Ησαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτ., Νικολάου του έν Βουνένις όσιομάρτ.	10 Σίμωνος του Ζηλωτου, Φιλαδέλφου μάρτ., Λαυρεντίου όσιου, Ησυχίου όμολογητου	11 Κυρίλλου και Μεθοδίου, Μωκίου, Αργυρου
12 † ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ Επιφανίου Κύπρου, Γερμανού Κων/λεως, Θεοδóρου Κυθ., Ιωάννου	13 † Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου όμολογητου, Πανσικατου	14 Θεράποντος ιερομ. επισκόπου Κύπρου, Ισιδóρου του έν Χίθ μάρτυρος	15 † Παχωμίου του Μεγάλου, Αχιλλίου έπ. Λαρίσης, Πανηγυρίου όσιου	16 † Θεοδóρου ηγιασμένου, Βησαριανος, Νικολάου νεομ.	17 † Ανδρονίκου και Ιουνίας, Αθανασίου Χριστ/λεως, Νικολάου Σόλωνος μ	18 Πέτρου, Διονυσίας, Ανδρέου, Ιουλίης, Ηρακλείου
19 † ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ Πατρικίου επισκόπου Προύσας Β μοναχών Καντάρης	20 Λυδίας Φιλίπ., Νικήτα, Ιωσήφ Θαλλελαίου μ.	21 † Κωνσταντίνου και Ελένης Ισαποστόλων Χριστοφόρου Αντιοχείας	22 † ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Μαρκέλλου και Κόδρου μαρτύρων Παύλου Βλαδιμήρου	23 Μιχαήλ όμολογητου επισκόπου Συνάδων, Μαρίας του Κλωπά	24 Συμεών, Ιλαριανος, Μελετίου, Κυριακού	25 Γ' Εύρεσις Τιμίας Κεφαλής Προδρόμου, Βησαριανος
26 † ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ Κάρπου και Άλφραίου εκ τών 70, Αλεξάνδρου Θεσ. Συκεσίου	27 † Ελλαδίου ιερ., Ιωάννου Ρόσσου Θεράποντος	28 Εύτυχός έπ. Μελιτινής, Ελικωνίδος μάρτ., Ανδρέου, Δημητρίου	29 Θεοδοσίας παρθεν. Εύθυμιου, Υπομονής όσίας	30 † Ισακίου, Βαρλαάμ όσιων Εμμελείας μητρός Μ. Βασιλείου	31 † Ερμείου και Μόγου μάρτ. Ευσταθίου Κωνστ. Εύσεβίου μάρτ.	

Ανακοινώσεις

- Τις Κυριακές 12^η και 26^η Μαΐου, μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τής Θείας Λειτουργίας τις Κυριακές και τις καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ.
- Η ακολουθία τού Εσπερινού για το μήνα Μάιο θα αρχίζει η ώρα 6 μ.μ
- Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τής κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ά θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ή βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων.



ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

